

BÆLT & VEJ-INITIATIVET: VORT ÅRHUNDREDES AFGØRENDE PROJEKT

EIR-video, 9. maj, 2017:

Helga Zepp-LaRouche: 'Hvis vi kan overbevise præsident Trump om at tage imod tilbuddet om at gå sammen med Kina og de andre nationer omkring den Nye Silkevej, så kan han blive en af de største præsidenter i USA's historie.' Dette initiativ, Bælt & Vej-initiativet, blev officielt lanceret af Kina i 2013. Det er en politik for gensidigt fordelagtig infrastrukturkonnektivitet, for fælles udviklingsprogrammer. Foreløbig omfatter programmerne og de igangværende arbejder flere end 60 nationer og berører flere end 4 milliard mennesker – flertallet af menneskeheden – og med planer om infrastrukturinvesteringer til \$20 billion. Dette er et enormt projekt. Disse programmer har potentialet til at fjerne fattigdom på planeten inden for én generation; fuldstændigt og totalt at fjerne lokal fattigdom overalt.

Jason Ross:

»Det ville være den største fejltagelse nogensinde, hvis USA ikke benyttede sig af Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing, Kina, om en uge (14.-15. maj) – den største fejltagelse nogensinde. Denne begivenhed vil samle repræsentanter fra over 100 nationer, inkl. den direkte deltagelse af næsten 30 statsoverhoveder, og man vil diskutere vor generations største projekt: Bælt & Vej-initiativet.

Foreløbig er der ingen meddelelse om, eller noget, der peger på, at præsident Trump eller andre repræsentanter for USA vil deltage, men:

(Helga Zepp-LaRouche)

'Hvis vi kan overbevise præsident Trump om at tage imod tilbuddet om at gå sammen med Kina og de andre nationer omkring den Nye Silkevej, så kan han blive en af de største præsidenter i USA's historie.'

Dette initiativ, Bælt & Vej-initiativet, blev officielt lanceret af Kina i 2013. Det er en politik for gensidigt fordelagtig infrastruktur-konnektivitet, for fælles udviklingsprogrammer. Foreløbig omfatter programmerne og de igangværende arbejder flere end 60 nationer og berører flere end 4 milliard mennesker – flertallet af menneskeheden – og med planer om infrastrukturinvesteringer til \$20 billion. Det udgør 2 til 3 gange den investering, det ville kræve totalt at genoplive den amerikanske infrastruktur. Det udgør 20 gange de \$1 billion, som Trump foreløbig har krævet. Dette er et enormt projekt. Disse programmer har potentialet til at fjerne fattigdom på planeten inden for én generation; fuldstændigt og totalt at fjerne lokal fattigdom overalt. I løbet af de seneste par årtier har Kina allerede undergået en fænomenal udvikling,

(udenrigsminister Rex Tillerson)

'Kina begyndte virkelig at føle sig entusiastisk på det tidspunkt, og med rette, de har opnået meget; de har flyttet 500 millioner kinesere væk fra fattigdom og ind i middelklassestatus.'

(præsident Trump)

'Og jeg havde et langt møde med Kinas præsident i Florida, og vi havde lange, lange diskussioner, i mange, mange timer. Han er en god mand.'

Kina springer fremad med sin egen udvikling og arbejder sammen med sine naboer gennem kinesiske investeringer, gennem staten, gennem foretagender, og gennem ny finansiering gennem institutioner som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Den Nye Udviklingsbank (BRICS-banken) og

Silkevejsfonden, som alle er mekanismer, der er skabt efter 2013; og store projekter i enorm skala er nu mulige.

(Richard Trifan)

'Dette er et historisk projekt, som I alle ved; det er sandsynligvis den største, globale præstation, der er analog med vores ekspansion ud i rummet og til Månen og andre planeter. Det er sandsynligvis det mest omfattende initiativ, som mange nationer vil samarbejde omkring.'

Lad os foretage en rundtur. Med udgangspunkt i Asien er der seks udviklingskorridorer, som Kina har foreslået, for veje, jernbaner, vandveje, elektricitet, kommunikation, sammen med blød kommunikation, såsom uddannelse, fælles toldsatser og kulturelle udvekslinger. Disse korridorer er i øjeblikket under opførelse i varierende grader. Lad os f. eks. se på den økonomiske Kina-Pakistan-korridor: den er i øjeblikket under massiv opbygning; den vil bringe 10 gigawatt elektricitet til Pakistan – det rækker til millioner af mennesker, 10 millioner eller mere – en ny havn i Gwadar (ud til Oman Golfen), med hundrede tusinder af jobs undervejs, blot for dette ene byggeprojekt, og generelt mere udenlandsk investering i Pakistan, end denne nation samlet set har fået i de sidste par årtier.

Lad os se på havet: Det 21. Århundredes Maritime Silkevej, som bl.a. omfatter at udgrave en kanal gennem Kra-landtangen i Thailand. Dette er et enormt og nødvendigt projekt for at aflaste det overtrafikerede Malaccastræde, og for at bringe økonomiske muligheder til Thailand og Sydøstasien generelt. Denne idé, der har været foreslået i årtier, har nu en reel mulighed for at blive bygget inden for det nuværende årti.

Den Eurasiske Landbro, der når til Europa, transporterer stadigt voksende mængder af jernbanegods, med togafgange for godstog mod vest, der dagligt ankommer i Europa og vender tilbage til Kina med europæiske varer.

Hvis vi ser på Afrika, så har vi for nylig set åbningen af Addis Abeba-Djibouti jernbanen som blot et enkelt eksempel på den meget påtrængende nødvendige udvikling, som nu er mulig; som nu finder sted i Afrika, hvor investering i infrastruktur og industri og landbrug nu når nye højder, det meste af det fra Kina.

Hvis vi bevæger os mod øst, krydser vi Beringstrædet og bevæger os fra Asien og ind i Nordamerika, fra Rusland til Alaska. En rute over land, der muliggøres af denne Beringstrædeforbindelse, vil være hurtigere end transport med skib, og gør det muligt at udvikle området langs ruten. Det Arktiske Område har enorme resurser, der i øjeblikket er næsten fuldstændigt utilgængelige. Byggeriet af den nødvendige infrastruktur og selveste Beringstrædeforbindelsen vil være en storstilet infrastrukturpræstation. Dernæst vil et genopbygget, amerikansk infrastrukturfundament, et netværk af jernbaner, veje, en platform med ny, højdensitetskraftværker, kernekraft; havne, sluser, dæmninger; skoler og andre offentlige bygninger og offentlige værker, gøre det muligt for USA at opnå et nyt produktivitetsniveau, og have mere at bidrage med til verdenssamfundet og få fordel af verdenssamfundet.

Hvis vi nu bevæger os sydpå, så er der p.t. ingen transportmuligheder over land fra Nord- til Sydamerika. Man kan ikke køre til Sydamerika – det er ikke muligt. Der er en afbrydelse, kendt som Darien Gap. Når vi endelig får bygget denne forbindelse på blot nogle få dusin mil, vil vi endelig forbinde de amerikanske kontinenter som helhed. I Mellemerika er ny finansiering, også fra Kina, ligeledes i færd med at muliggøre en sekundær Panamakanal, kunne man sige, med igangværende byggeri og forberedelse i Nicaragua.

I Sydamerika er en bi-oceanisk korridor, der strækker sig fra Peru til Brasilien, fra Stillehavet til Atlanterhavet via Bolivia, på planlægningsstadiet.

Så stor en del af verden arbejder i øjeblikket sammen, med fælles udvikling og en fælles fremtid med fremgang, værdighed og videnskabelige præstationer som mål. Vil USA tilslutte sig? Vi er blevet inviteret med åbne arme:

(Meifang Zhang)

'Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne citere Xi for at sige, at Kina byder USA velkommen til at deltage i samarbejdet inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet ... Begge lande bør virkelig gribe disse muligheder.'

Lad os tage imod denne invitation. Om et hundrede år vil USA i tilbageblik være så lykkelig for, at vi gjorde det.«